

Epilóg

Elán

Zomrela pravda. A poézia s tvárou v závoji.
Aj v najlacnejšom slove veje čierny flór.
Predbiehajú sa ako divé: ktoré skôr
údesnú ranu sveta zahojí?

Ono sa ľahko povie: Ži!
No slovo ozaj málo zaváži.
Ba takmer nič. Len povedz: Ži a ver!
Noc, jednoznačná ako revolver.
A celá pravda v jednom náboji.

Už obzerá ťa mlčanlivá tma,
cynickým okom luny si ťa skúma,
okrúhlym ako Judášova suma;
ešte je nemá, ale už ťa má.

Bozk ohňa s papierom
Dôstojný somrák
Do ringu uterák
Stotisíc Atlantíd
Trinástych komnát

Môžte sa spoľahnúť!.. No správy z pekla... V púšti so utopí...
V púšti so utopí... Brúsenie tupých...